

Ministerstwo Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Sławomir Pałka

DSRiN.415.2.2025
Warszawa, 05 sierpnia 2026 r.

Pani Sylwia Gregorczyk-Abram
Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowna Pani Rzecznik,

w odpowiedzi na pismo z 9 lipca 2026 roku (II.501.113.2025.AK) informuję, że dostrzegamy powagę problemu tak zwanego sharentingu, czyli upowszechniania w środowisku cyfrowym, w szczególności w mediach społecznościowych, wizerunku dzieci przez rodziców i inne osoby.

Komisja Kodyfikacyjna Prawa Rodzinnego opracowała stanowisko w sprawie sharentingu, które dostępne jest pod następującym linkiem:

<https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/stanowiska-komisji-kodyfikacyjnej-prawa-rodzinnego>

W zakresie działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego aktualnie nie toczą się prace nad przepisami chroniącymi wizerunek dziecka i jego podmiotowość w sieci. Komisja ta dostrzegła jednak konieczność całościowego spojrzenia na regulacje odnoszące się do ochrony dóbr osobistych, odpowiedniej równowagi i proporcji pomiędzy środkami ochrony dóbr osobistych oraz wolności słowa, a także na konieczność pilnego uwzględnienia konsekwencji wynikających z rozwoju nowych technologii informatycznych, sztucznej inteligencji i coraz bardziej poszerzającej się skali różnorodnych kompletnie wcześniej nieznanymi środków naruszania dóbr osobistych. Podjęte zostały wstępne działania zmierzające do opracowania założeń rozwiązań służących ochronie dóbr osobistych i wolności słowa, w obszarze prawa cywilnego. Zgodnie z planem w dalszej kolejności podjęte zostaną wspólne działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego i Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego w tym

przedmiocie. Wstępny etap prac uniemożliwia jednak przedstawienie bardziej precyzyjnych założeń i planowanych rozwiązań, w tym także przesądzenie, czy projektowane rozwiązania odnosić się będą wprost do omawianego zjawiska.

W ramach nowelizacji ustawy z 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich w Ministerstwie Sprawiedliwości planowane jest wprowadzenie przepisów odnoszących się do ochrony wizerunku małoletniego, w tym nowego rozdziału 4f „Przepisy z zakresu ochrony danych osobowych, w tym wizerunku małoletniego”.

W zakresie uregulowania kwestii uzyskiwania zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego, elementów oświadczenia o udzieleniu zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego i wymogu dokumentowania tychże oświadczeń w projekcie znajdują się następujące przepisy:

„Art. 22zd. 1. Wizerunek małoletniego stanowi dane osobowe w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Przetwarzanie wizerunku małoletniego obejmuje jego utrwalanie, przechowywanie, udostępnianie oraz rozpowszechnianie w jakiegokolwiek formie.

2. Przetwarzanie wizerunku małoletniego może nastąpić wyłącznie po uprzednim udzieleniu zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego.

3. Oświadczenie o udzieleniu zgody, o której mowa w ust. 2, składa przedstawiciel ustawowy małoletniego lub małoletni, który ukończył 16 lat. Oświadczenie to może być cofnięte w każdym czasie przez przedstawiciela ustawowego małoletniego lub małoletniego, który ukończył 16 lat.

4. Przetwarzanie wizerunku małoletniego bez uprzedniego uzyskania zgody, określonej w ust. 2, stanowi naruszenie prawa do ochrony danych osobowych i prawa do ochrony dóbr osobistych małoletniego.

Art. 22ze. 1. Oświadczenie o udzieleniu zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego oraz oświadczenie o cofnięciu zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego jest składane, w sposób umożliwiający udokumentowanie jego treści oraz pozwalający na ustalenie tożsamości osoby, która je złożyła. Złożenie oświadczeń, o których mowa w zdaniu pierwszym powinno być proste a ponadto nie może powodować obciążeń finansowych dla składającego oświadczenia.

2. Oświadczenie o udzieleniu zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego zawiera:

- 1) wyrażnie określony cel przetwarzania wizerunku małoletniego;
- 2) sposób przetwarzania wizerunku małoletniego;
- 3) miejsce lub sposób publikacji wizerunku małoletniego;
- 4) okres, na jaki zgoda na przetwarzanie wizerunku małoletniego została udzielona;
- 5) zgodę lub odmowę udzielenia zgody na udostępnienie wizerunku małoletniego innym podmiotom niżeli adresat oświadczenia o udzieleniu zgody na jego przetwarzanie.

3. Jednostka lub podmiot przetwarzający wizerunek małoletniego obowiązany jest do dokumentowania oświadczeń, o których mowa w ust. 3 oraz przechowywania ich przez okres przetwarzania wizerunku małoletniego oraz przez okres wynikający z przepisów regulujących przedawnienie roszczeń cywilnoprawnych związanych z przetwarzaniem danych osobowych.

Art. 22zf. 1. Podmiot lub jednostka, którym udzielono zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego może powierzyć utrwalenie wizerunku małoletniego innemu podmiotowi lub jednostce wyłącznie na podstawie umowy, o której mowa w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

2. Podmiot lub jednostka, uprawnione do utrwalenia wizerunku małoletniego na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, nie może wykorzystywać go do innych celów niż te wynikające z zawartej umowy, w tym przekazywać kolejnym podmiotom lub

jednostkom, chyba że uzyskały zgodę na przetwarzanie wizerunku małoletniego, od przedstawiciela ustawowego małoletniego lub małoletniego, który ukończył 16 lat bądź jest to dopuszczalne na podstawie przepisów szczególnych.”.

Projektowane jest również uzupełnienie przepisów dotyczących standardów ochrony małoletnich o wymóg uwzględniania w standardach informacji o sposobie przetwarzania danych osobowych małoletnich, w tym wizerunku małoletnich. W ustępie 3 art. 22ca wskazanej ustawy zaproponowano zapis:

„W standardach ochrony małoletnich uwzględnia się informacje o sposobie przetwarzania danych osobowych małoletnich, w tym wizerunku małoletnich.”.

Aktualnie trwają prace nad projektem zmian do wskazanej ustawy, stąd ostateczny kształt przepisów może ulec zmianie.

Podjęliśmy także prace legislacyjne nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (UD349). Proponowane nowe brzmienie artykułu 96 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nakłada na rodziców obowiązek ochrony prywatności dziecka [2]. W ten sposób zapewniona została realizacja prawa wynikającego z art. 47 Konstytucji: każdy, w tym dziecko, ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym. Dziecko pozostające pod władzą rodzicielską nie traci prawa do ochrony swojej prywatności, a jej naruszenie na podstawie rodzicielskich decyzji jest niedopuszczalne. Władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny, o czym stanowi artykuł 95 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego [2]. Celem jej jest wychowanie dziecka, ale przy poszanowaniu jego autonomii, w przeciwnym wypadku może dojść do naruszenia takich dóbr osobistych, jak godność, prywatność czy wizerunek (artykuły 23 i 24 kodeksu cywilnego) [3]. Obowiązek powyższy dotyczy także zjawiska „sharentingu” polegającego na publikowaniu przez rodziców lub opiekunów prawnych treści związanych z życiem dziecka – w tym jego wizerunku, danych osobowych czy elementów codziennej aktywności – w mediach społecznościowych.

Władza rodzicielska nie obejmuje prawa rodzica do dowolnego dysponowania wizerunkiem czy danymi dziecka. Intensywna aktywność rodziców w mediach

społecznościowych, polegającą na publikowaniu licznych i szczegółowych treści, może stanowić przekroczenie granic tej władzy. Wprowadzenie wskazanej zmiany w artykule 96 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa dziecka, w tym jego podmiotowość w sieci.

Zgodnie z Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 26 marca 2026 roku w Ministerstwie Sprawiedliwości został powołany Zespół do spraw bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w świecie cyfrowym. Zespół zakończył prace nad projektem rozwiązań prawnych i rekomendacji zwiększających bezpieczeństwo dzieci w świecie cyfrowym i stosowne materiały przedłożył Ministrowi Sprawiedliwości do dalszych decyzji.

W zakresie prawa karnego zespół między innymi opracował propozycje zmian w zakresie przestępstwa deepfake'u na szkodę nieletniego, ale również wprowadzenie w artykule 190a § 1a kodeksu karnego przestępstwa nękania małoletniego, wspólnie z inną osobą, za pośrednictwem sieci teleinformatycznej internet, które dla bytu przestępstwa nie wymaga znamienia uporczywości, a w odróżnieniu od stalkingu z § 1 nie zawiera wymogu skutkowości (ochrona przed tak zwanym cyberbullingiem).

Decyzją Pana Ministra Waldemara Żurka przekazano efekty prac Zespołu w zakresie prawa karnego materialnego oraz prawa karnego procesowego bezpośrednio do prac sejmowych (projekty w tym zakresie Pan Minister przekazał Przewodniczącej Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży).

Zespół ponadto wypracował między innymi propozycje zmiany artykułu 755¹ kodeksu postępowania cywilnego, polegającej na tym, że w sprawach o ochronę dóbr osobistych naruszonych za pośrednictwem sieci internet sąd może udzielając zabezpieczenia, zobowiązać do czasowego usunięcia, zablokowania dostępu lub uniemożliwienie rozpowszechniania treści objętych powództwem na czas trwania postępowania do czasu jego prawomocnego zakończenia. W tym zakresie, zgodnie z decyzją Pana Ministra Waldemara Żurka, materiały zostały przekazane do dalszych prac legislacyjnych w Departamencie Prawa Cywilnego i Gospodarczego.

Z wyrazami szacunku

Sławomir Pałka

Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

Podstawy prawne

[1] ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2026 r. poz. 110, 187 i 421);

[2] ustawa z 25 lutego 1964 roku – kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dziennik Ustaw z 2026 roku pozycja 236)

[3] ustawa z 23 kwietnia 1964 roku – kodeks cywilny (Dziennik Ustaw z 2026 roku pozycja 795)